

### 1994. nyár - **Győzelem a gonosz szellem fölött - A térdeplő nő - Egy gyógyulás története**

Nemcsak az őstűz csiholóját, hanem a ma emberét is vonzzák a titokzatosan vibráló lángok. A villamosított háztartásokban a tűz kultúrája és tisztelete szép lassan kihal. A tűz gyógyító erejéről pedig szinte semmit sem tudunk.

Nem így azokban az országokban, ahol az indiai kultúra őrzi a tűz tiszteletét és a tisztító, gyógyító erejében való hitet. Szingapúr indiai származású közössége már októberben készülődni kezd a legnagyobb nemzeti és vallási ünnepükre, a Deepavalira. Szerte a szigetországban hatalmas feliratok köszöntenek: Happy Deepavali! Az ünnep eredetéről a nyomtatott áramköröket gyártó Thompson cég egyik hindu laboránsnője mesélt, akinek fivére szintén részt vett az ünnepségsorozat fő attrakcióján, a tűzönjáráson. A Deepavalit a fény ünnepének is nevezik: ilyenkor az indiaiak otthonukat és templomaikat fénylő lámpafüzérekkel és olajmécsesekkel világítják ki. Az egyik legelterjedtebb monda szerint az ifjú Krishna - Narakasura király gonosz szelleme fölött aratott - győzelmét ünneplik. Ilyenkor van a „tavaszi” nagytakarítás, az új ruha vásárlásának, a vendégeskedésnek és az ünnepi lakomának az ideje. Bár a Deepavali vidám ünnep, fontos vallási esemény is, az imádkozás és a megtisztulás ideje. A férfiak az egy hónapos felkészülés után áteshetnek a nagy megtisztuláson, a tűzönjáráson. Ezt ugyanis hosszú és szigorú vegetárius étrendnek kell megelőznie. De nemcsak a testet, a lelket is föl kell készíteni a megtisztulásra. Ezen időszak alatt még csak gondolni sem szabad másokról semmi rosszat. A jelöltek lelkében a jósnak kell uralkodnia. Az ünnep előtti estéken a Sri Mariamman templomban zajlik a szertartás.

Másnap, a forgalmas főútvonalat lezárják, a járműveket elterelik. Érthető, hisz már délelőtt özönlenek az érdeklődők. A mellékutcában rendőrök és mentősök. A járdán pedig sárga száriban nők üldögélnek. Miért nem mennek be? - kérdezzük. Mi most nem mehetünk - hangzik a válasz. S csak lassan derül ki, hogy ők éppen „tisztátalanok”.

Mintegy 20 cm mély, 4x10 m-es gödörben már lángolnak a méteres gúlába rakott fahasábok. Rekkenő hőség, 90%-os a páratartalom, ráadásul „fűtenek” is. A büfé megközelíthetetlen, egy gombostűt sem lehet leejteni, de még mindig jönnek és jönnek. A főceremónia-mester már keményen dolgozik: korbácsol. A tűzönjárásra vállalkozók feltartott kézzel egymás után letérdelnek elé, s az ítélet-végrehajtó könnyű ütéseket mér a páciens kezére. Mindezt a gonosz szellem távol tartása, a megtisztulás érdekében. Alig egy óra telik el, összezsugorodik a farakás, kialszik a láng. Óriási pálmaágakkal szétterítik a parazsat.

Végre megjelenik az első férfi, aki átkel a tűzön. Nyakában virágfüzér, a fején hatalmas virágkosár. Ő a tűzúttörő. Nagy elhatározással nekiul, és futva teszi meg a tízméteres tüzes „sétát”. Társai szolidaritásból a gödör mellett szaladva biztatják. Átér, úgy tűnik sértetlenül. Óriási az üdvölgzés és a taps. De már jön is mögötte újabb három vállalkozó. Ők együtt, szinte „vállvetve” küzdi át magukat a tűzön. És folytatódik: újabb és újabb tűzönjárók, újabb tapsok. A kockázat megtérül: testben és lélekben egyaránt megtisztul, aki átmegy a tűzön. Happy Deepavali!

A tűzönjárás iránt érdeklődőknek nem is kell ilyen messzire menniük. Aki akarja, itthon is kipróbálhatja.

1982 áprilisában a magyar országutakon sok ember élete keresztezte egymást. Az egyik szenvedő Monyók Ildikó volt.

Magához tér, de akkor kezdődik az igazi kálváriája: tizenhárom kórházban operációk sorozata, súlyos agyműtét és bénulás. Magatehetetlenül és némán fekszik. De gondolatban már elindul. Az élet győz benne.

Öt év múlva, győzelmek és vereségek után, 1986. júniusában már föllép a Műcsarnokban, a Monteverdi Birkózókörrrel egy Mrozek-átírat, a Mosoly birodalma előadásán. „Én voltam a térdeplő nő” - meséli. Ekkor még csaknem teljesen béna. Később kapcsolatba kerül Kurtág György zeneszerzővel, aki olyan föllépési lehetőséget biztosít neki, amely igazi gyógyulást jelent. Ildikó Kurtág-műveket énekel, legutóbb a Zeneakadémián, a Tavaszi Fesztivál alkalmával.

A tenyérnyi belvárosi lakás szinte bútortalan, lakója szemmel láthatóan áttért a keleties „földközeli” életmódra. Meggyújtja a füstölőt, hamisítatlan keleti hangulat. A művésznő beszédében még érezhető az erőfeszítés és a megtalált szótagok öröme. Sorsfordító találkozásairól kérdezem.

Tehetetlen és elesett voltam, de sokan segítettek rajtam: Montagh Nelli, Szepes Mária, a Pethő Intézet konduktorai és mások. Nagyon sokat köszönhetek nekik, de egy idő óta a magam útját járom. A dolog azzal kezdődött, hogy meghívtak a Bakonyoszlopon rendezendő kommunikációs tréningre. Azt, hogy ki ajánlott, a mai napig sem tudtam meg, azt viszont igen, hogy a tréning tűzönjárással fog befejeződni. Ez 1989-ben volt, s akkor még nem tudtam beszélni. Elmentem, s nagyon jól éreztem magam. Ezután még négyszer vettem részt ilyen gyakorlaton.

Hogy zajlik egy ilyen tréning?

Két és fél napig tart, s ezalatt mindenki vegetárius kosztot fogyaszt. Páronként és tízes csoportokban folynak a gyakorlatok. Ezeket Ken Cadigan, egy Hawaiiban élő amerikai kommunikációs mester vezette.

Miről folyt a beszélgetés a párokban és a csoportokban?

Minden résztvevő hozta a saját történetét, de erről nem beszélhetek. Ez csoporttitok.

A tűzön járás volt a végső cél, a tréning eredménye?

Nem annyira cél, talán inkább eredmény. A cél, a kommunikáció fejlesztése, önmagunk kiteljesedése volt, azáltal, hogy beszélünk magunkról. Bár az életben is mindig az a cél, hogy egy-egy képzeletbeli tűzön átkeljünk. Az ember célja mindig az, hogy komolyan dolgozhasson. Nekem az, hogy fölléphessek, és tegyek valamit az emberekért.

Hogy telt a nap, amikor sor került a tűzönjárásra?

Aznap nagyon boldog voltam. Mi is részt vettünk a tűz előkészítésében, hordtuk a fahasábokat. Ken rakta és ő is gyújtotta meg a tüzet.

Félt?

Féltem. Ezt Ken is észrevette, letérdelt mellém, és rátette a kezét a vállamra. A kéz nagyon fontos. Erőt öntött belém. Különben nem mentem volna át.

Lassan ment át a tűzön?

Igen, lassan.

És a lába? Nem égett meg?

De. Azokon a meridián-pontokon, amelyek érzékenyek voltak: a hasnyálmirigy és a vese pontjain.

Fájt is?

Nem.

És a többiek hogy viselték?

Boldogok voltak és táncoltak. Én nem táncoltam, de boldog voltam.

Miért?

## Átmennek a tűzön (Családi Lap)

Írta: Adminisztrátor

2010. november 05. péntek - Módosítás: 2010. november 05. péntek

---

Tudja, nekem jár a boldogság. Mindannyian azért születünk a Földre, hogy boldogok legyünk, és szeretettel közeledjünk egymáshoz.

Mindenki átment a tűzön?

Nem. Ken azt mondta, hogy csak akkor menjünk át a tűzön, ha érezzük, hogy eljutottunk a megfelelő állapotba. Néhányunknak ez nem sikerült. Félték önmagukról.

Ildikó azóta újabb élményeket szerzett, beavattatott Maharishi követőjévé, és a transzcendentális meditáció gyakorlójává vált. „Azóta kiegyensúlyozottabb vagyok, béke van bennem és jobban tudok beszélni” - mondja.

Van saját mantrája. Ezt a titkot csak ő ismeri. De gyógyulásának történetét szívesen közreadja. Fogadják szeretettel! **Zétényi Zoltán** – A szerző felvételei